

השבת

עלון תניי

בסייד

של רבי נחמן חברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

❖ ונפש כי תקריב קרבן מנחה..

(לקוטי הלכות - ברכת הריח ה', ח')

ונפש כי תקריב קרבן מנחה, וכמו שפירש רש"י לא נאמר נפש אלא במנחה מי שדרכו להקריב מנחה עני. מעלה אני עלי כאילו הקריב נפשו. נפש זה בחינת רצון. והשתוקקות חזק במסירת נפש.

כי כל הקרבנות של בהמות ועופות שסומכין עליהם ושוחטין אותם וכו', זה בחינת זביחת היצר כמובא. אבל המנחה, אין בה שחיטה. והיא בחינת קרבן עני. **אין עני אלא מן הדעת.** היינו מי שהוא עני במעשים טובים ואין בו דעת לזבוח את יצרו לגמרי, ואף על פי כן הוא רוצה להקריב קרבן לה', נתנה לו התורה עצה שיקריב את נפשו, היינו רצונו.

וזהו בחינת קרבן מנחה, שנאמר בה נפש שהוא קרבן עני שאין בה שום שחיטה, ואף על פי כן, היא יקרה מאד בעיני ה' יתברך, מאחר שרצונו חזק כל כך לה' יתברך, עד שאם הוא בעניותו הגדולה, אינו מונע את עצמו מלהקריב קרבן לה'. דהיינו בחינת קרבן מנחה שהוא בחינת נפש בחינת רצון וכנ"ל

...

❖ מלח ברית אלקיך ...

(לקוטי הלכות - חלב ודס ד', י-י"א)

אמרו רבותינו ז"ל: **נאמר 'ברית' במלח ונאמר 'ברית' ביסורין - כי היסורין הם בחינת מלח, שפולטין מהאדם כל הדמים רעים, שמהם באין כל התאוות וכל החטאים, שמשם נמשכין כל הכפירות וכל הקושיות וחסרון אמונה.**

ועל כן כשזוכה על ידי יסורין להתעורר בתשובה ולפשפש במעשיו ולפתוח ולנקב לבו האבן, שזה בחינת מליחה בכלי מנוקב דייקא, אז זוכה על ידי זה לגרש ולפלוט כל הדמים הרעים, שהם כל התאוות, ולזכות לאמונה שלימה. וכן על ידי תענית בהתעוררות התשובה ולב נשבר כנ"ל, זוכה גם כן לזה.

סיפור

(שיחות הר"ן - קל"ז)

❖ ... וספר מקודם מעשה משני אנשים בני הנעורים, שהיו בעיר אחת, והיה ביניהם אהבה והתקשרות גדול.

❖ פעם אחת ראה אחד מהם בחברו שנטה מדרך הישר קצת, ועשה איזה דבר שלא כהוגן, וחשב מקרה הוא. אחר כך, ראה אותו שעשה דבר גרוע יותר, שעבר עברה ממש, ואז נתרחק ממנו והפריד עצמו מאתו.

❖ אחר כך ברבות הימים, כשירדו מעל שולחן חותנם

שניהם, התחיל זה שעבר העברה כנ"ל לעלות מעלה מעלה עד שנעשה עשיר גדול; והשני הנ"ל נעשה עני גדול, והיה זה בדעתו מתרעם תמיד על מידותיו של השם יתברך, כי אמר בלבו: **הלא אני יודע בעצמי שזה עבר עברה! ומדוע יתנו לו גדולה כל כך?**

❖ פעם אחת, ראה במקום אחד שהיו עומדים כת אחת ומשמיעין קול ומקשקשין במעות הרבה, ונתקרב אליהם ואמרו לו: **אל תגוע בזה המעות כי זה שייך לאיש הנ"ל**, היינו לחברו הנזכר לעיל, אמר: **עכשיו הגיע העת לשאול!** ושאל אותם: **מדוע יגיע לו מעות? הלא בעיני ראיתי שעבר עברה? השיבו לו: מיום שירדתם שניכם מעל שולחן חותנכם, מאז חברך קבע עתים לתורה, וקבל על עצמו חוק ולא יעבור ללמוד בכל יום כך וכך, אבל אתה אינך עוסק בתורה, ועל כן נותנין לחברך מעות, אף על פי שעבר עברה, כי עברה מכבה מצות ואין עברה מכבה תורה (סוטה כ"א) - ואין עברה מכבה תורה ראשי תיבות מעות.**

צדיק

(אוצר היראה - צדיק, ר"פ)

❖ כל מה שהצדיק קדוש ביותר וגבוה מאד מאד, כמו כן הוא יכול להוריד את עצמו מאד מאד, להגביה אפילו התחתונים המונחים בשפל המדרגה ביותר, וזה עיקר שלמות מעלתו הגבוה.

❖ וזהו אנו רואים במצות קטורת שהיא גבוהה מאד מאד, ועולה בתכלית המעלה עד אין סוף [כמובא בזוהר הקדוש], ומחמת גודל מעלת וקדושת קטורת, מחמת זה דייקא היה בא בתוך הקטורת **חלבנה** שריחה רע, להורות שאי אפשר לעלות למעלה למעלה, כי אם כשיכולין לירד למטה למטה להעלות כל השוכני עפר להשם יתברך, כי קטורת מקשר כל העולמות להשם יתברך, אפילו מדרגות התחתונים מאד, שהם בחינת חלבנה, וזה עיקר מעלת הקטורת (הלכות פריה ורביה - הלכה ב').

מידות

(ספר המידות - אמת, ט"ו-כ"ג)

- ❖ מי שנותן צדקה שכרו שיזכה לאמת.
- ❖ השקר מעכב את הישועה, כי השקר מגלה עוונותיו, כדי שלא יושיעו לו.
- ❖ האמת הוא פודה מכל הצרות.
- ❖ טוב לאדם שימות, משיחיה ויהיה שקרן בעיני בני-אדם.
- ❖ כשיש אמת יש שלום.
- ❖ מי שרחוק מאמת, רחוק מצדקה.

(לקוטי עצות - צדיק, ע"ז-ע"ט)

השבת ששובתים אצל הצדיק האמת הוא כמו תענית.

צריך להזהר מאד לגרש מקרבו הרוח שטות, מה שלבו מלא מרוח שטות הדבוק בו. ועל ידי שנתקשר להצדיק האמת, היינו שיאהב את הצדיק אהבת נפש, על ידי זה מגרש במהירות גדול את הרוח שטות מקרבו; ועל ידי זה זוכה ללב נשבר.

מי שמאמין היטב בדברי הצדיקים, הוא רואה מהם מופתים גדולים בכל עת. כי הצדיקים אמתיים מלאים מופתים. ומי שמאמין בהם ומשים לב לדבריהם הוא רואה ומוצא אחר כך, שכל מה שנעשה אחר כך, הכל היה מרומז בדבריהם.

תפילה

(לקוטי תפילות - תפילה קכ"ו)

רבונו של עולם, זכנו לאמונת חכמים באמת בשלמות. עזרני שאזכה להאמין באמת בדברי הצדיקים האמתיים, שאזכה להאמין באמונה שלמה שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט ויש בהם רזין וסודות גדולות, והם מלאים מופתים, כי נעלם בדבריהם חדושים ועתידות נפלאות ונוראות, עד אשר אזכה לראות גבורות ה' ונפלאותיו על ידי דבריהם הקדושים, לראות שכל מה שעובר עלינו כל ימינו, הכל היה מרומז בדבריהם הקדושים הנאמרים באמת וצדק, בחכמה נפלאה נוראה ונשגבה, שהיו מרמזים לנו כל זה בדבריהם ושיחתם ששמענו מפייהם או מפי אחרים בשמם או מפי ספריהם הקדושים והנוראים.

מלא רחמים, זכנו לאמונה שלמה הזאת ולדעת ושכל הזה, עד שאמצא בדבריהם למפרע כל מה שעובר עלינו ברחמיך. ואזכה להיות מקורב ודבוק תמיד בצדיקי אמת ואנשיהם הנאמנים, ולילך בדרכיהם הישרים והתמימים, ולהאמין בהם באמונה שלמה, עד שאזכה לשוב אליך באמת ולהיות כרצונך הטוב כל ימי חיי.

ותמהר ותחיש לגאלינו ותביא לנו את משיח צדקנו, ויקויים מהרה מקרא שכתוב: **כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. ברוך ה' אלקים אלקי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן.**

חיי מוהר"ן

(תקל"א)

מכבר דבר [רבינו ז"ל] לעניין שימוש הצדיקים, שצריכים אנשיו של הצדיק לשמש את הצדיק בכל צרכיו ולעשות לו כל מה שהוא היה צריך לעשות.

ואמר שזה מרומז בפסוק (תהלים קמ"ה): **צדיק ה' בכל דרכיו, היינו מתי זוכה הצדיק שיהיה ה' בכל דרכיו בחינת בכל דרכיך דעהו** (משלי ג'), מתי יוכל הצדיק לקיים שיהיה ה' בכל דרכיו, **כד וחסיד בכל מעשיו** כשהחסיד בכל מעשיו. היינו שאנשיו של הצדיק שהם נקראים חסידים, כשהם עוסקים בכל מעשיו של הצדיק. כי אין צריך לפנות לשום דבר, כי אנשיו עושין לו מה שצריך.

(מספר אבי הנחל - מכתב שי"ד)

בחסדו הגדול, הצילנו עד הנה ולחסדו אנו מקוים שיצילנו תמיד. בכל יום, עומדים עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

אסור להיות עצל ורפה ידיים, רק להיות איש חיל ומזורז וחזק ואמיץ בדעתו, לראות ולהבין הרמזים שהצדיק מרמז בלבנו בכל יום ובכל עת ברמזיו הקדושים, כי איך שהוא עדיין ה' אתנו ועמנו ואצלנו וכו' ומחזק אותנו בהתחזקות נפלא בלי שיעור; שלא נירא ולא ניחת ולא נפחד כלל כי ה' אתנו תמיד בכל מה שעובר עלינו. **לא יטוש ה' את עמו בעבור הגדול שמו.**

כל דיבור ודיבור שיצא מפי רבינו הנורא ז"ל נחל נובע, עולים עד אין סוף ויורדים עד אין תכלית, להרים ולהגביה גם כל הרחוקים שנתרחקו וירדו לגמרי מהתורה, עד שאין ירידה למטה מזה, גם עליהם הגיעו רחמינו.

תיקון הברית

(אוצר היראה - ברית, כ"ג)

עיקר התגברות היצר הרע בכל אדם הוא בפגם הברית. ואחר כל היגיעות העצומות ורובי המסירת נפש שהצדיקים אמתיים מוסרים נפשם ממש בכל דור ודור בשביל תיקון נפשות ישראל, ועדיין השטן והיצר הרע מרקד בינו ומתגרה בישראל; והעיקר בענין זה, כמו שמצינו בימי משה רבנו בעצמו, עליו השלום, שאחר כל היגיעות שהיה לו בשביל תיקון נפשות ישראל, ובסוף ימיו בא בלעם הרשע ימ"ש והכשילם בפגם הברית.

ולפעמים מוכרח הצדיק להסתלק ולמות בשביל זה; כי לפי עוצם התפשטות הסטרא אחרא, אי אפשר לו לגמור התיקון בשלמות בחיים רק לאחר הסתלקותו. ומזה הפגם באים כל המניעות והבלבולים והמלחמות והמחלוקת, המונעים את האדם מלהתקרב אל הקדושה, ומעכבים אותו מלהוציא החיות דקדושה שלו בשלמות, מכח אל הפועל, כי כל המניעות מלהתקרב אל הקדושה באים מטומאת קרי, רחמנא לצלן, כי קרי לשון מניעה, כמו שפרש רש"י בפרשת בחוקותי על פסוק **אם תלכו עמי קרי.**

וזה: **ואף אשר הלכו עמי בקרי, אף אני אלך עמם בקרי;** היינו, שמחמת פגם קרי, רחמנא לצלן, על ידי זה מזמין להם מניעות עצומות שנקראים גם כן קרי, ומזה באים כל הצרות וכל הגליות, רחמנא לצלן. וזה: **והבאתי אתם בארץ אויביהם,** כי על ידי זה מתגברים מאד כל האויבים והשונאים אל הקדושה, שמהם כל המניעות. ועיקר התיקון לשבר כל המניעות והאויבים הוא על ידי הרצון והחשק דקדושה, שעל ידי זה זוכין לשבר כל המניעות.

וזה שסים: **והם ירצו את עוונם,** היינו, שיהפכו כל העוונות שמהם כל המניעות לרצון, ועל ידי זה: **וזכרתי את בריתי יעקוב וכו',** היינו שיעורר ויזכר השם יתברך זכות הצדיקים הגדולים שוכני עפר, שעיקר תיקון עוון זה על ידם, כי **גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם,** ועל כן דייקא אחר הסתלקותם גומרים תיקון עוון זה, שזה עיקר תיקון נפשות ישראל (הלכות הכשר כלים, הלכה ד', אותיות ט"ו י"ז).

